

Aan de aan het wetenschappelijk communisme georiënteerde krachten in de hele wereld!

30 jaar na de oprichting van „Gegen die Strömung“ in 1974 werd nu in november/december 2004 de 3e partijconferentie gehouden.

Wij denken, dat zich in deze 30 jaar drie belangrijke of wel opvallende kenmerken ontwikkeld hebben, die de strijd en het werk van „Gegen die Strömung“ karakteriseren:

Ten eerste werd en wordt heel veel tijd en energie, veel werk en strijd eraan gependend om de interne samenhang van de communistische wereldbeweging sinds Marx en Engels, via de oktoberrevolutie en het tijdsbestek van Lenin en Stalin tegen het verraad van het moderne revisionisme te herstellen, de „voorlichting“ met Mam, Engels, Lenin en Stalin op de voorgrond van ideologische debatten te stellen en in actuele debatten deze traditie en continuïteit ook tegen de prijs van tijdelijke isolering onveranderlijk te vertegenwoordigen.

Het werkelijk omvangrijke werk voor de verzekering van deze continuïteitslijn is een beduidend kenmerk van het werk van „Legen die Strömung“, dat niet verzwakt mag worden, maar juist versterkt moet worden. Dit is geenszins slechts een theoretische aangelegenheid, maar hangt samen met vooral de interne binding aan de wereldhistorische gebeurtenissen van communistische strijd en de vaste overtuiging deze weg verder te gaan en geen „nieuwe“ weg in te kunnen inslaan, die niet in revisionisme en opportunistische eindigt.

Ten tweede hebben we de pretentie, de interne samenhang tussen communistische moraal en paraatheid tussen de haat op het Duitse imperialisme en het proletarische internationalisme in de eigen rijen naar buiten te vestigen en te propageren. Daarbij zijn wij ons van de langdurigheid van onze taken bewust, zonder echter ten aanzien van de succesvolle bedrog- en ophitsing-manoeuvres van de bourgeoisie in kleinburgerlijk-pseudo-radikaal geschimp over de zogenaamde niet te overwinnen volledige verburgerlijking der arbeiders in Duitsland te vervallen. In tegendeel houden wij zonder onderwerping voor de arbeidersklasse, zoals ze nu is, daaraan vast, dat er hier geen andere revolutionaire maatschappelijke kracht kan zijn als de meerderheid van de arbeidersklasse, waarbij wij ons zeer wel bewust zijn, dat juist hier de moeilijkheden liggen, dat in Duitsland bij het basisprobleem van het moderne revisionisme het gif van het Duitse chauvinisme erbij komt.

Ten derde is de intensivering van een serieuze wetenschappelijke arbeid op communistische basis ter vernietiging van burgerlijk-imperialistische mythen, geschiedvervalsingen en verzwegen misdaden een teken van het werk van „Gegen die Strömung“. Dit is des te dringender ten aanzien van de reeds bestaande en nog te verwachten stormen van geschiedvervalsingen en -leugens, waartegen onze mogelijkheden dienovereenkomstig gewapend moeten zijn, om argumentatief en overtuigend de autoriteit van het Duitse imperialisme te breken.

☆☆☆

Sinds de 2e partijconferentie in 1996 — de 1e partijconferentie vond in 1989 plaats — zijn acht jaren voorbij gegaan, waarin het Duitse imperialisme na de inlijving van de pseudo-socialistische DDR verder op zijn weg van militarisme en revanchisme voorwaarts marcheert.

De documenten van de 3e partijconferentie analyseren eerst in een inleiding terugblikkend de veranderingen der internationale toestand en de toestand in Duitsland in de laatste 15 resp. vooral in de laatste 8 jaar. Zonder defaitistisch de internationaal en in Duitsland bestaande acties van verzet te verzwijgen of te bagatel-

liseren, is de realistische balans, dat internationaal het wereldimperialisme versterkt in opmars is, dat het oorlogsgevaar tussen de imperialistische grootmachten toeneemt en in het bijzonder het Duitse imperialisme, militarisme en revanchisme internationaal en in eigen land in eveneens in opmars is.

Internationaal het meest opvallend aan de acties van het Duitse imperialisme is, dat het sinds de inval in Irak door de US-imperialisten — in coalitie met de Engelse imperialisten — toenemend aan coalitie in rivaliteit met het US-imperialisme werkt, de EU toenemend probeert te domineren en ver in het Oosten en in alle werelddelen in de rol van „oppositie“ tegen het US-imperialisme zijn eigen grootmachtactiviteiten ontvouwd en daarvoor ook in Duitsland massief met revanchistische propaganda de ondersteuning van de eigen bevolking — niet zonder succes — probeert te verzekeren. Het Duitse imperialisme bezet met zijn Bundeswehr vooral in Joegoslavië en Afghanistan buitenlands territorium als vanzelfsprekend. Met alle duidelijkheid moet geaccentueerd worden en wordt actueel versterkt naar voren gebracht: „De hoofdvijand bevindt zich in het eigen land!“ (Karl Liebknecht).

In Duitsland probeert het Duitse imperialisme in de traditie van de Goebbels-propaganda en niet zonder succes, de bevolking in het net van de „Herrenmenschen“-ideologie te vangen, door afwisselend of gelijktijdig campagnes de ene keer tegen de joodse bevolking, dan weer tegen de Sinti en Roma of tegen de „Moslems“, Turken of „Arabieren“, dan weer tegen mensen met een donkere huidskleur, of invaliden, gelijgeslachtelijke georiënteerde mensen, dan weer tegen steuntrekkers of daldozen opgejut worden. De moorddadige uitzetting van jaarlijks meer dan 30.000 personen uit Duitsland, waaronder democratische en revolutionaire activisten, die aan foltersteden uitgeleverd worden, en de moorddadige verandering van immigratie door de grenspolitie hebben meerdere honderden in de laatste 15 jaar het leven gekost.

Ook als de repressie van de staat, het fascistischer worden het hoofdkenmerk is, betekent de opmars van de open agerende nazi's op straat en in de verschillende deel-parlementen (parlementen van de Bondslanden) van het land voor de tegen de nazi's strijdende initiatieven en organisaties een direct gevaar voor alle door de nazi's als „nietduits“ aangemerkte mensen. Veel meer dan 100 mensen werden door de nazi's in de laatste 15 jaar op straat vermoord.

De in enkele belangrijke, tienduizenden omvangrijke acties zich te woord meldende arbeidersbeweging in Duitsland heeft door langere en grotere stakingsacties aangeduid, dat de enige kracht, die het Duitse imperialisme werkelijk tegemoet kan treden, de bewuste en georganiseerde arbeidersklasse in de strijd tegen de arbeidersaristocratie is. Toch werd ook zeer duidelijk dat de grote macht der goed betaalde vakbondsleding, die het steeds weer lukte, tegen de activisten van de arbeidersklasse zich kalmerend en splijtend door suikerbrood en zweep door te zetten.

Ook in de democratische en gedeeltelijk revolutionair georiënteerde jeugdbeweging tegen de nazi's, tegen uitzetting, tegen het militarisme en de oorlogspolitiek van het Duitse imperialisme hebben revisionistische, trotskistische en anarchistisch-autonome krachten met een gemeenschappelijk concept van het antistalinisme/anticommunisme nog een belangrijke invloed, die gebroken moet worden.

Uitgaande van deze ontwikkelingen heeft de 3e partijconferentie besloten, met een beginselverklaring en uitgestippelde thesen met betrekking tot de politieke en ideologische lijn en een duidelijke lijn tot de op-

bouw van de communistische partij de offensieve ideologische confrontatie te zoeken, de stabilisering van de eigen rijen te ontwikkelen en offensief de confrontatie met de activisten in de arbeidersbeweging en de democratische en revolutionaire jeugdbeweging te zoeken.

Reeds voor de 3e partijconferentie werd door omvangrijke theoretische studie een basis voor dit initiatief gelegd:

Tegen het anticommunisme en antistalinisme heeft „Gegen die Strömung“ in het theoretische orgaan „Rot Front“ een omvangrijke studie m.b.t. leven en werk van Stalin evenals een uitleg van de „Fundamentele kenmerken van de communistische maatschappij“ overeenkomend met de theoretische ideeën en bemerkingen van Marx, Engels, Lenin en Stalin gegeven. Voor het staven van de verder noodzakelijke en onvermijdelijke strijd tegen het moderne revisionisme, de hoofdvijand van de communistische beweging werd een omvangrijke studie uitgegeven over de „polemieken“ van de C.P. van China tegen de XX e partijdag van de C.P. der Sovjet Unie, hun fundamentele juiste richting, maar ook over hun halve maatregelen en fouten. Deze omvangrijke arbeid staat in samenhang met de inschatting (in twee banden) van het werk van Mao tse Toeng, die tegen revisionistische laster verdedigt, maar zeker ook kritisch (in het bijzonder de tijd tussen 1955 en 1965) wordt ingeschat.

Vorderingen in het theoretische werk m.b.t. de geschiedenis der communistische partij in Duitsland bleken ook uit de analyse van de oprichting der KPD in 1918, de oprichting van de SED in 1946, maar ook de moeilijke fase van de strijd der KPD tussen 1929 en 1933.

Eveneens werden omvangrijke studies m.b.t. de geschiedenis van de imperialistische oorlog van het Duitse imperialisme bij de overval op de socialistische Sovjet Unie en een duidelijke inschatting van de misdaden van het Duitse imperialisme in de eerste wereldoorlog en de koloniale oorlogen in China en in Afrika voor de eerste wereldoorlog in de maandelijks verschijnende bulletins voorgelegd.

Het is begrijpelijk, dat binnen Duitsland de houding m.b.t. de racistische volkerenmoord door het Duitse nazifascisme op de joodse bevolking en de Sinti en Roma een belangrijke rol speelt. De voorlichting in dit themabereik in de strijd tegen het Duitse imperialisme en zijn opportunistische helpers hield in, dat de toenemende antisemitische propaganda geanalyseerd en bestreden moest worden. Antisemitische haatcampagnes tegen „de joden“ en Israël zijn in Duitsland geforceerd. „Gegen die Strömung“ heeft daartegen in twee stellingnamen zowel tegen het antisemitisme als ook tegen de instrumentalisering van de „aandacht“ tegen Israël gedifferentieerd ontwikkeld, waaruit het existentiële recht van de staat Israël bestaat, waaruit de misdadige politiek van de heersende klasse van Israël bestond en bestaat en hoe zich de Palestijnse bevolking toenemend van pro-imperialistische en reactionaire, ja zelfs open antisemitische krachten zoals Hamas, Djihad of Hisbollah laat domineren, terwijl de PLO door de politiek van het verbond met deze krachten, basierend op principiële fouten sinds hun oprichting, democratische en vooruitstrevende potentie heeft verloren.

☆☆☆

De nu door de 3e partijconferentie voorgelegde **programmatische beginselverklaring** baseert op de programmatische beginseldocumenten der communistische wereldbeweging:

- het „Manifest van de Communistische Partij“ van 1848,
- het „Programma van de Communistische Partij van Rusland (Bolsjewiki) van 1919 en
- het „Programma der Communistische Internationale“ van 1928.

Het zwaartepunt van het verwerken van deze documenten tot een scherp omlijnd document lag — ten aanzien van de revisionistisch-contrarevolutionaire ontwildceiling in de voormalige socialistische landen — op het uitvoerig verwerken van de kenmerken van de communistische maatschappij aan de ene kant en de kenmerken van de dictatuur van het proletariaat als verdere verscherping van de klassenstrijd en bij de uitbreiding van de socialistische democratie aan de andere kant.

In de **programmatische documenten (stellingen)** m.b.t. de politieke lijn en de vragen van het proletarische internationalisme ligt het hoofddoel der documenten van de 3e partijconferentie op het duidelijk verwerken van de strijd der arbeiders in een land als Duitsland, een imperialistische grootmacht en een op zich zelf staande imperialistische oorlogshaard, voor de bescheiden, niet aanmatigende proletarisch-internationalistische aaneensluiting met alle afdelingen van het wereldproletariaat en het verbond met de onderdrukte volkeren, de praktische solidariteit vooral met de strijdende massa in de landen, die door het Duitse imperialisme uitgebuit en onderdrukt worden. Daarbij wordt ideologisch de combinatie van Europees chauvinisme met het Duitse chauvinisme aangekaart en onthuld, hoe het Duitse imperialisme al naar de conjunctuur met diverse manoeuvres vooral zijn variaties van de Duitse „Herrenmenschen“-ideologie onder de bevolking verbreidt. De realistische inschatting van de positieve strijd in de hele wereld omvat ook de inschatting van een enorm achterblijven van de subjectieve factoren, een grote zwakte van de internationaal werkende communistische krachten.

In het tweede deel van de **programmatische documenten (stellingen)** „Dood aan het Duitse imperialisme, militarisme en revanchisme“ wordt eerst de voor-geschiedenis van het Duits imperialisme — de analyses van Marx, Engels, Lenin en Stalin verwerkend — ook tegen revisionistisch-chauvinistische geschiedvervalsingen gericht geschetst, om dan de geschiedenis van de misdaden van het Duitse imperialisme ongeschminkt tot de dag van vandaag samen te vatten.

De veelheid der taken in consequent democratische en in consequente vakbondstrijd tegen het Duitse imperialisme moet echter, aldus de beslissende conclusie van dit deel, ooc in de strijd tegen het anticommunisme aan de voorbereiding en uitvoering van de proletarische revolutie ondergeschikt gemaakt worden om niet in reformisme en revisionisme te vervallen.

Op deze basis wordt aansluitend in het derde deel van de **programmatische documenten (stellingen)** „De fundamentele weg van de socialistische revolutie in het imperialistische Duitsland“ de beslissende betekenis van de hegemonie van het proletariaat, de gedifferentieerde betekenis van zijn verbondspartners in verschillende delen van de revolutie evenals de gevaarlijke rol van de arbeidersaristocratie voorgesteld. Bij alle noodzakelijkheid van de klassenanalyse ook naar economische gezichtspunten van de massa der werkenden in Duitsland, beslist — op basis van een juiste strategie en tactie — in de kern dan toch de klassenstrijd, welke delen van de potentiële bondgenoten, vooral op het land, werkelijk gewonnen of ook slechts geneutraliseerd kunnen worden.

Daarbij speelt de vraag van een zelfstandig voorbereide bewapende opstand een sleutelrol. Bij het verwerken van alle ervaringen tot nu toe van communistisch geleide opstanden wordt duidelijk, zo de **stellingen**, dat de bewapende krachten van het Duitse imperialisme in de kern verslagen moeten worden, in grote getale niet gewonnen of geneutraliseerd kunnen wor-

den, omdat het om kerntroepen of elitetroepen gaat. Alleen de zich systematisch in de militante strijd bewapende arbeidersklasse zal werkelijk de zege in de bewapende strijd kunnen behalen, in de strijd met prioriteit tegen revisionistische concepten, maar ook tegen moreel begrijpelijke, maar politiek-ideologisch te veroordelen concepten van individuele terreur.

In de strijd ter voorbereiding van de proletarische revolutie, de bewapende opstand, is het, zo de **stellingen**, van beslissende betekenis, de „frasen“ van de democratie te ontmaskeren en te weerleggen. De communistische partij ontmaskert de leugenachtigheid van de burgerlijk-parlementaire „democratie“ in het imperialisme, gaat in alle democratische strijd van alle dag consequent en militant vooraan, propageert de socialistische democratie binnen de dictatuur van het proletariaat als eigenlijk doel voor het communisme en bekomert zich in deze strijd om de concentratie, voorlichting en organisatie van de meest vooruitstrevende mensen van het proletariaat binnen de communistische partij.

Aan de uitleg over de ideologische taken van de strijd voor een wetenschappelijk communisme sluiten de **programmatische documenten (stellingen)** over het moderne revisionisme aan, dat bovendien als hoofdgevaar bij de opbouw van de communistische partij ingeschat wordt. In een kort overzicht van de geschiedenis van het revisionisme van Bernstein en Kautsky via Tito en Chroestjov (XXe partijdag der CP der Sovjet Unie 1956) wordt een beslissend accent op de ontmaskering van het Breschnev-revisionisme gelegd, dat als ideologie van de sociaalimperialistische Sovjet Unie tot nu toe bij resten van de Partijbureaucratie en daar boven uit wereldwijd van betekenis is.

Daarbij worden onmiskenbaar ook de huidige revisionistisch als politiestaatachtige karikaturen op het socialisme — de volksrepubliek China, de volksrepublieken Korea en Cuba — zonder illusies afgedaan evenals die krachten in Duitsland, die zich zonder kritische analyse als „Maoïsten“ of „Hoxha“-aanhangers uitgeven en de beginselen van het wetenschappelijk communisme verlaten hebben en reformistisch en chauvinistisch ageren.

In een aansluitend omvangrijk deel der **programmatische documenten (stellingen)** wordt de noodzakelijkheid van de communistische partij, de fasen van de opbouw ervan en hun wezenlijke kenmerken van het interne leven — kritiek en zelfcritie, strijd binnen de partij, democratisch centralisme — uitgelegd. De noodzakelijkheid van het ontplooiën van de theorie, van de kaderarbeid en de organisatorische arbeid als voorwaarde van omvangrijk werk binnen de arbeidersklasse, het accent liggend op bedrijfscellen, de combinatie van legale met principiële illegale arbeid, vormen de uitgangspunten, om het wezenlijke probleem van communistische discipline ten aanzien van de revisionistische vervalsingen op de voorgrond te stellen. De inhoud, van het wetenschappelijk communisme en de daarop berustende ideologische en politieke lijn, heeft vooral voorrang voor de vorm, van de organisatie en de discipline, die echter bij de juiste beginselen en juiste lijn noodzakelijk en essentieel zijn, die niet opgegeven kunnen worden.

Tot de op de 3e partijconferentie voorgelegde **programmatische documenten (stellingen)** zijn er zeer omvangrijke referaten (zie „Rot Front“ Nr.3 en 4 m.b.t. vragen over de opbouw van de partij) resp. zullen onder verwerking van de in de laatste acht jaar opgestelde studies omvangrijke referaten in 2005 in het theoretische orgaan „Rot Front“ gepubliceerd worden.

☆☆☆

Ten aanzien van de wereldwijd bedreven hetze van de imperialisten en revisionisten, dat nu het communisme definitief dood is, de leer van Marx definitief „weerlegd“ is en de praktijk van het zogenaamde „Stalinisme“ definitief uitgeschakeld zou zijn, verklaren wij duidelijk en ondubbelzinnig

Wij staan op de bodem van het wetenschappelijk communisme, zoals het door Marx, Engels, Lenin en Stalin ontwikkeld en verder ontwikkeld werd.

Het was juist de consequente toepassing van deze theorie, die tot de zege van de socialistische oktober-revolutie, tot het versterken van een groot aangelegde communistische wereldbeweging, ter vestiging van de dictatuur van het proletariaat en de opbouw van het socialisme in de Sovjet Unie tot in de vijftiger jaren geleid heeft.

Wij verklaren onmiskenbaar: Niet de toepassing van de theorie van Mam, Engels, Lenin en Stalin is de oorzaak voor het algemene verval van de voormalige socialistische en volksdemocratische landen en vroegere communistische partijen in de Sovjet Unie, Hongarije, China enz. Juist het tegendeel is waar: het verraad aan deze fundamentele van deze theorie, die ideologisch door de lijn van de XXe partijdag van de CP der Sovjet Unie 1956 — onder leiding der Chroestjov revisionisten — werd bezegeld, de verminking en revisie van de basisideeën van het communisme zijn de oorzaak voor de vernietiging van de revolutionaire substantie van de CP der Sovjet Unie en de andere communistische partijen, voor de vernietiging van de dictatuur van het proletariaat en de hernieuwde instelling van een dictatuur der bourgeoisie.

Dat was de beslissende voorwaarde voor de contra-revolutionaire, kapitalistische ontwildceiling in de Sovjet Unie onder een schijnbaar socialistisch manteltje en het ontstaan van een sociaalimperialistische grootmacht. De na Chroesljev en Breschnev volgende machthebbers om Gorbatschov Jelzin en Co. hebben ten slotte het masker van het zogenaamde „socialisme“ laten vallen, het verval van het revisionistische lager bezegeld en zwaaiden onder triomfgehuil van de westelijke imperialisten openlijk de vaandels van het kapitalisme.

Des te belangrijker is het, dat we kernpunten van een communistisch programma in de traditie van de communistische wereldbeweging als basis en uitgangspunt van ons werk bestuderen en propageren.

Want het is de theorie van het wetenschappelijk communisme, die het wezen van het kapitalisme blootlegt en de noodzakelijkheid van een socialistische revolutie onder leiding van het proletariaat, het bewapende vernietigen van het oude staatsapparaat van de bourgeoisie, het dictatuur van het proletariaat en het socialistische democratie en het doel van het socialisme en communisme op de basis van het dialectische en historische materialisme bewezen en gegrondvest heeft.

„Gegen die Strömung“ groet op deze weg alle werkelijk aan het wetenschappelijk communisme georiënteerde krachten op de hele aarde, versterkt de vertaling van eigen publicaties en samengevoegde bulletins evenals de vertaling van documenten van communistisch georiënteerde krachten in andere landen.

Wij betuigen alle wereldwijd tegen het imperialisme strijdende kameraden onze solidariteit!

Leve het communisme! De dood aan het imperialisme en opportunisme!

December 2004

